הרב עראמה הי"ד
רב היישוב נצר חזני
לעסוק בבירור האמונה

הרב יצחק עראמה הי"ד, רב היישוב נצר חזני ומחבר הספרים קהילות איתמר" (פירוש על ספר קוהלת) ו"בארות יצחק" (לקט מכתבו) נולד ב"ד מרחשוון תשכ"ג לזלי ושמחה עראמה שעלו מארצה מורוקו. בנעוריו למד במדרשיה בפרדס חנה ולאחר מכן בישיבת ההסדר בקריית שמונה. עם סיום לימודיו עבר מספר תחנות בהן למד וגדל בחורה ובהן: כולל בכפר סבא, בישיבת הדרים ובכולל ברחובות - שם התחתן עם אשתו אורשת.

לאחר תקופה לא ארוכה החל ללמוד בכולל מג"ל (מכון גבוה להכשרת רבנים בהתיישבות) בנווה דקלים. לאחר מגורים של כשנה ביישוב מורג התבקש על ידי תושבי נצר חזני לשמש כמורא דאתרא של היישוב, ולאחר שקיבל על עצמו את הציבור חולל, כך על פי תושבי המקום ומוקירי זכרו, מהפך גדול ביישוב.

במהלך השנים בהן כיהן כרב היישוב ייסד שיעורי תורה רבים לגברים לנשים ולנוער וליווה את המשפחות השכולות של היישוב ובמיוחד את משפחת יפת ששכלה את בנה איתמר שנרצח על ידי צלף ערבי בצומת גוש קטיף; במקביל לתפקידו כרב היישוב שימש גם כר"מ בישיבת "אורות התיים" בנווה דקלים. כמו כל יישובי גוש קטיף, גם נצר חזני סבל מפגיעות חבלנית על מגנון סוריה מפצמ"רים ועד ירי על כביש הבציר. הרב עראמה נדרש לא פעם לשיחות רבות על חשיבותה של ארץ ישראל למהלך הגאולה, ההתמודדות עם פחדים ועל בדולת האמונה בצדקת דרכנו. בשיחה של שו"ת עם בני הנוער נשאל על ידי אחד הנערים מדוע הדרך לגאולה רצופה בכל כך הרבה קשיים ויישוריים וכמה יסורים עוד עליהם לעבור?

וענה הרב עראמה: **"אמת הדבר הוא שארץ ישראל נקנית בייסורים וכפי שכותב על כך הגר"א "אבל (כך) היא נקנית ממש". מכל מקום איננו יכולים להיכנס לחשבונות שמים מהו הארוך היקר לזכייה המוחלטת באותה זכיה. עלינו לעשות את המוטל עלינו בהתמסר אחיזתנו בארץ מורוך מסיירות נפש. ובנוסף לכך להשריש את אהבת הארץ ערכה וחשיבותה בליבות שאר אחינו היושבים בכל אתר ואתר. ומוקנים נתבונן לדעת את אשר לפנינו."**

כאן מביא הרב עראמה את איגרת הרמב"ם ששלח לזקני תימן ובה כתב הרמב"ם: "דבר זה שתוקף הצרות מביא לידי ספקות (באמונה) כבר קדם על ידי דניאל עליו השלום. כמו שהודיענו הבורא, כי בהארוך לנו הימים בגלותנו ובנבואה הצרות עלינו, יצאו רבים מן הדת ויתחדשו להם ספק ויטיון. וסיבה זו (להתעוררות הספק), תהיה בראותם דלדולנו ותוקף ת מונינו (ואויבנו הולחצים אותנו) והתגברותם עלינו. וקצתם (של המאמינים) לא יתחדש להם ספק ולא תתבלבל בטרחם...."

ומשיך הרב עראמה: **"למדנו אם כן שהבריור הגדול שעומדים אנו בפניו הוא "האמונה". לדעת כי יש בעל הבית לבירה, ואליו אנו צריכים לשאת את עיינינו. שמא ישאל מאן דהוי דהוי עד שנגיע למצב זה יעברו זמן רב וח"ו אבדה תקוותנו. אף אנו נשיב שבעיות ח"ו קרוב היום.** ונסביר את הדברים. בספר שמות (נ' כ"ה) נאמר: "וירא אלהים אם בני ישראל ידע אלהים". אומר תרגום יונתן (בתרגום חונקי) "ראה ה"ת אעד שיעבוד של בני ישראל והיה גלוי לפניו התשובה שעשו בסתר ושלא ידעו איש בחברו". כלומר היתה חזרה בתשובה נסתרת. הסדק בלב נעשה. אף שעדיין לא היו נראות תוצאות בשטח. אך כל הסדקים האלה צריף ריבונו של עולם לחור אחד גדול (לא פתח כחודו של מחט) שעם ישראל פתחו בפתחה של תשובה שהביאה לגאולתם.

בעורות ה' לא רחוקים אנו מיצירת פתח גדול כזה. אין ספק שהאירועים האחרונים ריכסו את הלבבות, הרבה סדקים נמלאים את לבבות עם ישראל. תחת לב האבן מתחיל להיווצר לב "בשר. וכדברי הנביא יחזקאל (לו' כרכז): "והסרותי את לב האבן מבשרכם ונתתי לכם לב בשר... וכשיש לב בשר יכולה לשוב בו הרוח זה שממשיך הנביא "ואת רוחי אתן בקרבכם... והייתם לי לעם ואנכי אהיה לכם לאלהים".

הרב עראמה נרגש כשנסע עם ילדיו, בבוקר זה שישי עש"ק פרשת ויחי ט"ו בטבת תשס"ג, לשבת תחן של אחיו של איתמר יפת בנתניה. סמוך לגשר מור פתח מתבל ביריי לעבר רכב הרב. כדור אחד פגע בעורפו של הרב והרגו במקום. הרב עראמה, בן ארבעים שנה במותו, הותיר אחריו אשה ושבעה ילדים ונקבר באותו היום, בבית העלמין בהרצליה. ●

כשנסעו מצדים אחריהם והשיגום על הים היו זורקים בהם חצים ואבני כליסטראות - מיד ויסע מלאך האלקים וגו' ויבא בין מחנה מצרים וגו'"

כדי לגלות את מדרגת הושענו כבראה שיש צורך לדיות בסכנה ובמצבים של ישראל שנמצאים על הים, דווקא מתוך הקושי הגדול מתגלה האהבה הגדולה של הקב"ה לישראל, אהבה זו היא הדדית וגם ישראל אוהבים את הקב"ה עד שהקב"ה זוכר לנו בשעה את החליכה במדבר כמתוכ: "כה אמר ה' זָכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרַיִךְ אַהֲבַת כְּלוּלֹתָיִךְ לֶכְתֵּךְ אַחֲרַי בַּמִּדְבָּר בְּאֶרֶץ לֹא זְרוּעָה" (ירמיהו ב', ב'). והסביר רש"י: "מנאתו בארץ מדבר" - אותם מצא לו נאמנים בארץ המדבר שקבלו עליהם תורתו ומלכותו ועולו".

כלל נקוט בידינו כל דור בעת מצב של קושי והסתר נחזור ונעמיק במעלותינו וכותבו. גם אם הדבר לא מתגלה כעת לעין כל, עוד התקלף הקליפה ונגיע אל הפרי. מי יתן שמתוך קשיי התקופה נדע להתרחמם למדרגתנו המיוחדת, שב "שושנה בין החוחים" ונזכה ליישראל אשר בך אתפאר"

הזכירה של הילוכנו במדבר החולות של גוש קטיף, וחיכיתו של הקב"ה אותנו, צריכה לבוא לידי ביטוי בהעמקת תחודעה הישראלית שלנו ובלינו מוטלת החובה להצניח את מהלכנו, לנו ולדורות הבאים, בכל מערכות חיינו ובמיוחד בעבודת החינוך. אזי חדש יאיר על ציון ונזכה כולנו במהרה לאורו. ●

חשק נטיעת אילנות
נובע ממחשק
הטבת הדורות הבאים,
המובלט בתקפו בעץ החרוב

(מגד ירחים, חודש שבט)

יצאו לאור
כתבי שבתי בן דב
בעריכתו של יהודה עציון

כארבעים חיבורים, בארבעה כרכים הדורות, ארוזים בקופסא
+ תקליטור וגם כל הכתבים
כולל מפתח עניינים ואפשרות חיפוש חופשי

מחיר ארבעת הכרכים
+ תקליטור: 284 ₪ בלבד.

הקדם והזמן!
מבצע הנחנה לרגל השקת הספרים
יימיט רק עד ימי הפורים.
בתקופת המבצע יעמוד המחיר על:
198 ₪ כולל דמי משלוח.
ניתן לשלוח המחאה בדואר, או לשלם טלפונית באמצעות כרטיס אשראי

הנה כך רשם שבתי בן דב על רש עטיפת ספרו "אגדות אשר למשבר המדינה", אשר נדפס בשנת שמ"ד:
[הספר הזה] הוא ניתוח ביקורתי של מהלך התחייה הלאומית מנקודת ראותו של לוחם חירות ישראל. מתוך הסתירות הפנימיות שם בתרבות הציונית מזה, ושל שקיעת הדת בעבעלות הגלותית מזה, מוסבירי המחבר את אבדן המטרה והשתיקה התבדתי דהאידנא, ומציע ליהיחי מחודש של משימות התחייה וחיחוי הזווה מסיבי - בתכנית חינוכית ופוליטית להגשמת המהפכה של הגאולה הפנימיית השלמה.
שורות אלה מתפיינות את כל ביין יצירתו של שב"ד, אשר הוא המשיך ופיתח כל שנותיו. עשירה היא המסכת, ודבת אמנין, אך כולה מכוונת לייעוד האחד: לטהר ולחדש את רוחו ותרבותו של העם, לקומם ולשכלל את מלכות ישראל - מלכות השם - אשר איש תורת ישראל ובוראיו יוקדת בה, ומקדיש א"לוהים בנוי בתי תלוי בליבה.

להזמנות:
שילה ● ברכע בית אל
02-9973875
shilo_b@netvision.net.il

סלמות בהיקאות

יום בגש לקניה בחנות לרגל
גליון מיוחד לרגל
בחנות ברכת החיבור
בחנות ברכת החיבור

במה תורנית חיזוקונית ומעשית לחיזוק אחיזתנו בארץ

ישל שלנו

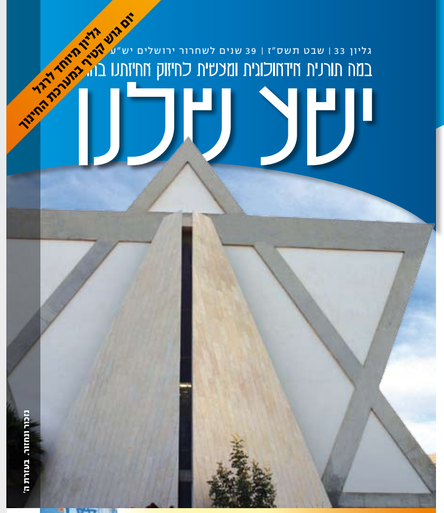

על הפרשה בשלח שבת שירה

הרב גבריאל קדוש רב קהילת גני טל ת"ש שביד בנימין

"הושיעני אלוקים כי באו מים עד נפש"

בתקופה שהלב צועק "הושיעני אלוקים כי באו מים עד נפש" (תהילים ס"ט), וכבני ישראל הרוצאים מבצריים לאחר ניסים ונפלאות, גלות ארוכה והבטחת לגאולה ביקע והנה סגר עליהם הים, דווקא בסצבים נדרש העם לגלות את מעלותיו הגדולות, את כוחותיו האדירים ואת סגולתו הטיחורה.

"לְמַנְצֵחַ עַל שׁוֹשַׁנִּים לְדָוִד. הוֹשִׁיעֵנִי אֱלֹקִים כִּי בָאוּ מַיִם עַד נָפֶשׁ" - פסוק זה נדרש במדרש על ישראל שעמדו על הים: אמר שלמה (שיר השירים ב', ז') מה יפית ומה נעמת אהבה. ישראל יפים ונעימים, עומדים על הים וריאין לתקב"ה - הוי יפים ונעימים. ראו אותו בסיני - נעשו ישרים כשנתן להם התורה, שנאמר "יעפנו לְיָשָׁרִים, תּוֹשִׁיָּה" (משלי ב', ז'), ואומר "הַיְשִׁיבֵהּ הָיָה לְשׁוֹרְרִים וְלִישָׁרִים, בְּלִבּוֹתָם" (תהלים קכ"ה, ד'). ראוהו נכנס לאהל מועד - נעשו צדיקים, שנאמר "רְננוּ צַדִּיקִים, בַּה' יְשָׁרִים" (שם ל"ג, א'). וכשראוהו על הים - נעשו שושנים, שנאמר, "לְמַנְצֵחַ עַל שׁוֹשַׁנִּים. אימתי, כי באו מים עד נפש". מדרגות שונות שהגיעו אליהן ישראל: יפים ונעימים, ישרים, צדיקים ושושנים הנראה שהוזקו מעלת השושנים היא הגדולה ביותר.

ישרות שייכת למתן תורה שהרי התורה היא מיישרת את אורחותינו והיא המדריכה אותנו ללכת בדרך הישרה. כתוב בפרשתנו: "וַיֹּאמֶר אִם שָׁמוֹעַ תִּשְׁמַע לְקול ה' אֱלֹהֶיךָ וְהַיָּשָׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהַאֲזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ כָּל חֻקָּיו" (שמות ט"ו, כ"ו), ובשראותו ישראל נכנס לאוהל מועד נעשו צדיקים, שהרי באוהל מועד שם מקום השראת השכינה ומתוך שהקב"ה משרה שכינתו בתוכנו אנו מתעלים למדרגה של צדיקים. כתוב בתהילים: "זֶה הַשַּׁעַר לַה' צַדִּיקִים יָבֹאוּ בוֹ" (תהילים קי"ח, כ'). במעמד קריעת יַם סוף נעשנו שושנים, מה ענין השושנים? השושנים בטבאים אם ההבדל והבחירה שלנו כעם של הקב"ה לעומת הגויים. כתוב בשיר השירים: "כְּשׁוֹשַׁנָּה בֵּין הַחוֹחִים כֵּן רַעְיָתִי בֵּין הַבָּנוֹת" (ב', ב').

מעמד קריעת יַם סוף מבטא סכל את האהבה שאותה אותנו הקב"ה כתוב: "יְקוָ"אֲמוֹ בְּאֶרֶץ מִדְבָּר בְּתֹהוּ יְלֵל יְשִׁמֹן יְסֹבְבֶנְהוּ יְבוֹנְנֶהוּ יִצְּרֶנְהוּ כְּאִישׁוֹן עֵינוֹ כְּנֶשֶׁר יָעִיר קִנּוֹ עַל גּוֹזָלָיו יִרְחָף יִפְרֹשׂ כְּנָפָיו יִקָּחֵהוּ שֶׁאֹהוּ עַל אֶבְרָתוֹ" (דברים ל"ב, י'-י"א). מסביר רש"י "כנשר יעיר קנו - נהגם ברחמים ובחמלה כנשר הזה רחמני על בניי אוהבה זו שהקב"ה אוהב אותנו באה לידי ביטוי בדימוי לנשר שמעורדף את הגוזל בניו אפילו יותר מהגוזל עצמו כמו שפירש רש"י שם - "כשבא ליטלן ממקום למקום אינו נוטלן ברגליו כשאר עופות לפי שאשר עופות יראים מן הנשר שהוא מגביה לעוף ופורח עליהם לפיכך נושאן ברגליו מפני הנשר אבל הנשר אינו יראא אלא מן החץ לפיכך נושאן על כנפיו אומר מושב שכנום בחיר בי ולא יכנס בבאי אף הקב"ה ואשא אתכם על כנפי נשרים.

המשך בעמ' 11

שבת	יבשלים	שכם	תל אביב	חיפה	חברון	באר שבע
כניסה	16:39	16:43	16:53	16:54	16:56	16:56
יציאה	17:52	17:52	17:54	17:53	17:52	17:55

"יהי, בשלֶה פרִיה אֶת הָעָם, וּלא נָחֶם אֱלֹקים דֶּרֶך אֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים, כִּי קָרוֹב הוּא: כִּי אָמַר אֱלֹקים, פֶּן יִנָּחֵם הָעָם בְּראֹתָם מִלְּחָמָה וְשָׁבוּ מִצְרָיְמָה". (שמות י"ג, י"ז) דרך ארץ פלשתים היא לא אחרת מאשר הדרך הממלכתית-צבאית של מצרים, שהובילה את מישור החוף הדרומי של כנען ומשם המשיכה, במקביל לים, דרך ואדי עזה, עמק יזרעאל ומשם לדמשק ולמסופוטמיה.

במקדש של המלך המצרי סתי הראשון (ראשית המאה 13 לפנה"ס) בכרנק, נמצא תבליט ובו מתוארת "דרך חור" היוצאת ממצרים לעבר מישור החוף הדרומי של כנען - ארץ פלשתים. בתבליט ניתן להבחין וזוהות מספר מצודות הישובות על הדרך. גם בתעודה מימי רעמסס השני (מחצית המאה ה-13 לפנה"ס) מוזכרות מצודות על הדרך הקצרה המובילה לכנען. נראה שאילו העם היה יוצא ממצרים דרך ארץ פלשתים היה נתקל במצודות אלו, שאולי היו נוטשות בעקבות המכות הרבות שהוכו המצרים.

ההליכה בדרך עצולה הייתה להמניע את בני ישראל במלחמות שהיו יכולות לגרום לו לשוב מצרימה, כלומר לשוב אל המציאות שבה יש לו אדונים שנושים בשבילו בעמל ובסבל. ובעיקר זהו מציאות שאין בה לקיחת אחריות. ההליכה במדבר, כפי שאומר הרמב"ן במורה נבוכים:"שהיה בחכמת ה' להסב אותם במדבר עד שילמדו גבורה... כפי שנודע שההליכה במדבר... יולידו

אחר השבר הנורא מתארים בני עצמונה את ההתלך שעברו הוגרוש בקיבוץ שומריה. ההלך זה מבטא את התכונה שמסמלת אולי יותר מכל את מאבקם וגבורתם האמיתית של מתיישבי גוש קטיף: היכולת לרדת את כל הכוחות לבניה והתחזקות אל מול כל המכשלות והקשיים שבדרך ולמרות המציאות, שבמקרה זה השפילה עיניה אל מול נחישותם. מחוזות סיני, דרך גוש קטיף ועד האמונה ועד לחבל לכיש.

עצמונה הוקמה לראשונה בחולות סיני. שם הונח יסוד לרעיון הגדול של הקמת התיישבות האחזתת בקרקע כפשוטו וכביטוי ממשי של שיבת ישראל לארצו. תקופה קצרה התקיים היישוב בסיני ומיד לאחר הנסיגה הוקמה עצמונה שנית בגוש קטיף.

במרחבי הגוש צמחה עצמונה לתפארה יחד עם שאר היישובים ובכוחות משותפים הוקם חבל ארץ יחודי ברחוח החיה, בתקלאות הנעפה ובשנים האחרונות - בגבורת העמידה תחת אש בלתי פוסקת ובמאבק אתיגים נגד תוכנית "ההתנתקות". ימים ספורים טרם הגירוש הנצאים החלטה בעצמונה לשמור על עצמאות היישוב ולכן התחנה הבאה היתה בעיר האמונה שהוקמה ולא נתיבות בשם בית מלון, בהאגר הזיל, ללא קומת גג בתחילה, הוקמו כמה אוהלים למשכן המשפחות, אליהם צורפו שבני קרוונים שיצא מהגוש ומקומות נוספים ובתנאים קשים אלו התחלנו לעסוק בבירור המצמות העתידיות של היישוב.

לכל התושבים היה ברור שהמהמשך יבטא בדרך כלשהי את אותה הרוח שמכוחה הלכנו עד היום. השאלה היתה היכן ובאיזה אופן. במקביל לבירורים הפנימיים, התקיים משא ומתן מול מינהלת סל"ע ומשרדי הממשלה כדי למצוא פתרון זמני וקבוע לקהילה.

הרעיון של שומריה עלה וירד מספר פעמים, קשיים רבים צמחו בדרך ובסופו של דבר, בשוגג שלהי תשס"ו עלו משפחות ראשונות לשומריה. בחודש הראשון חיו שתי קהילות במקום - אנשי הקיבוץ ואנשי עצמונה. בפסח קיבלו אחרוני הקיבוצניקים את הפציעים ועברו למגורים החדשים, ולראשונה מזה כשמונה חודשים. חזרו משפחות היישוב לחיות בקמה אחד. היום מונה הקהילה למעלה מ60 משפחות, כ450 נפש. במקום פועלים מעוגנים יום, גני ילדים, מ"מ לבנים ובי"ס לבנות ועוד. הקהילה קיבלה לידיה את הקיבוץ יחד עם אמצעי הייצור שהיו ברשותו: רפת, לולים, ג"ש ועוד.

שומריה שייכת לאומה"ז בני"שמעון. יישוב דתי יחיד בטעמעבה. שומריה נמצאת בתוך שבין קיבוצי המועבה לבין יישובי דרום הר חברון ומצפון לגוו קהילת קטיף באמצעיה ותושבים מתל קטיפא בשקף. בעינינו יש יותר מסמלות במקום ראגרפי ותרבותי-רוחני זה.

תשתית המאבק בגוש קטיף הגדה ההבנה שרעיון ההתנתקות מהווה ביטוי קשה ומורא למלחמת תרבות המנשכת כבר שנים רבות, והניחתו בה הוא דוזקא ניצחון של קירוב לבבות. חיבור בין חלקי הבשר הכלכך שונים, יצירת שיח מעמיק הלומד שוב את יסודות קיומנו - שאולתנו. אולי יותר מכל, מסמלת בחיתום של תושבי עצמונה להקים גוש התישבות חדש בחבל לכיש אם ביצאונם על רצון המנהיגים לפרק אותם כגוף מאוחד.

ביורים אלו, גם לאחר התנתקות, נמצאים בתחילת הדרך והקמת יישוב על מאפיינו החרוניים במקום כזה, יחד עם יישובים נוספים בהווה ובעתיד. שמשו בסיס איתן להמשך בניית תודעה נכונה בקשר בשבר חלקי העם ובין הבנים לארצו. ●

לפרטים:
מרכז מידע אמונה:
1-800-260-240

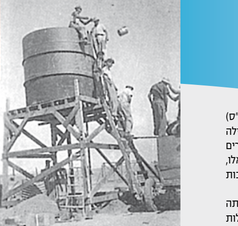

הגבורה והיכופס יוליידו רוך הלבב"., להליכה במדבר יש משמעות עצומה של בניית הישות הלאומית והכנתה לכניסה לארץ.

הגלות האחרונה הפכה אותנו לכפופי ראש וחסרי אחריות לאומית, עד שבשנתן האומה נדלקה האש הלאומית ומאז החלה החזרה אל עם ישראל לעצמו ולארצו. החזרה לארץ הייתה הכליכה במדבר, צרות רבות וקשים שאיימו על המפעל הציוני כולו. משנות ה20 החלו המביעות הקשות ביהודים - אירועי "גבי מוסא" ב1921, מאורעות תרפ"ט, מאורעות תרצ"ו - תרצ"ט ומלחמת השחרור. גם אחרי קום המדינה ממשיך עם ישראל לעבור "במדבר" ההופך אותו לגיבור ומחזקו לבל ישוב למצרים.

בתשרי תש"ו (5 - 6 לאוקטובר 1946) עלו בגנב 11 קבוצות התיישבות, בעיקר בצפון מערב הנגב, כתגובה למדיניות אנגי ציונית מובהקת של השלטון הבריטי. בין הקבוצות הנ"ל הייתה כפר דרום.

הקושי במהלך מלחמת השחרור העמיד את יישובי כפר דרום בסערה קשה מול הפולש המצרי, אשר עשה דרכו צפונה לעבר תל אביב וירושלים דרך ארץ פלשתים". הדרך הנוחה והקצרה מצרים למרכז הארץ. יישובי כפר דרום עמדו בנבחר מול הכוחות ומול הצבא המצרי עד שבעבור 5 ימי לחימה בלתי

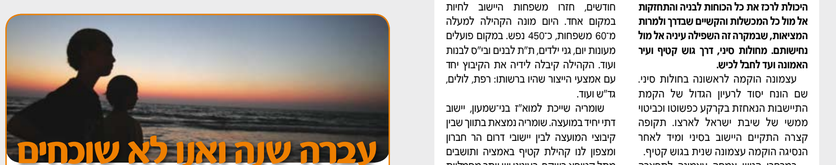

תורמים, קונים ומקבלים במבצע
על תיקי גוש קטיף - "ישוב לכל יישוב"

השבוע יום גוש קטיף במערכות החינוך

אלפי תלמידים יציינו את היום, בזיכוח וגיבוי מתישבי גוש קטיף ● השאיפה: "לזכור את היישובים מבחב חיים הנסם, ולא בעיניות הריסות" ● כעת נחכים שמשרד החינוך יאמץ את הרעיון

השבוע יציינו אלפי תלמידים בכל רחבי הארץ את "יום גוש קטיף במערכות החינוך", במסגרתו ישמעו הרצאות בנושא החיים בגוש קטיף עד ימי הגירוש, יצפו בסרטים, יערכו דיונים וישתתפו במערכי שיעור מיוחדים.

בוועד מתישבי גוש קטיף, שיזמו את הפרויקט, מסבירים כי המטרה היא מעורבות של תלמידים ומורים, כאשר כל בית ספר מחליט מתי ובאיזה אופן להקדיש יום לזיכרון. "כאשר לוקחים אחריות על הזיכרון, ולא מחכים להכתבה ממשרד החינוך או גורם אחר - היזמה מקבלת משמעות עמוקה יותר", מסביר הרב קובי בורנשטיין, ראש מחלקת תיעוד ותנדעה בוועד.

בורנשטיין וחבריו הכינו מאגר של אמצעי לימוד וזיכרון לרשותם של מורים שידגו לעסוק בכך, רשימת מרצים מקרב תושבי הגוש שיסברו את סיפורם האישי, סרטים שניתן לצפות בהם ולאחריהם לערוך דיון בביתה, ושלל עזרי הוראה שונים. עשרות בתי ספר כבר פנו לוועד וקיבלו הדרכה ועזרה הכוללת כרזות ענק בנושאי יישובי הגוש, הפסיפס הישראלי הנמוגן ביישובים, ההתמודדות מול הטרור, המאבק הכחוש ומי הגירוש.

היום שבחר ב"יום גוש קטיף במערכות החינוך" הוא ב"ב בשבט, היום בו עלה לקרקע היישוב הראשון נצר חזני. ביום זה גם נערכה הפעולה הראשונה של מטה המאבק של הגוש לפני ארבע שנים: עצרה מקטיף לירושלים, בה הונף בפעם הראשונה הצבע הכחול כצבע המאבק. "חשוב לנו שהיום יתמקד בשלושים וחמש שנות החיים של הגוש, ולא בחורבן", מסביר הרב בורנשטיין, "בחינו תאריך שמדבר על הלידה ולא על המוות, כדי לזכור את היישובים כמרחב חיים חיוסס ולא רק כעריסת הריסוח".

בוועד המתישבים מצפים כי יום זה יהפוך למסורת שנתית בבתי הספר, וכי גם בתי ספר עם אוכלוסייה שתמכה בגירוש יתמודדו עם האתגר וקריאשו דיונים ופעילויות לנושא. "אנו מקווים שמשרד החינוך יתמודד באומץ עם הבפפה שזורקנו לו, וכרגיל על היום כיום משעותיי ורשמי במערכת החינוך", סיכמו אנשי הוועד. ●

זה היה ביתי – גוש קטיף במספרים

21 יישובים
35 שנות התיישבות
8800 תושבים
6 בתי ספר יסודיים
ותלמידי תורה,
33 גני ילדים
44 מעונות יום
3 מוסדות תיכוניים
6 ישיבות, **3** כוללים
4 מדרשות ומכינות
70% מייצאה היקרות האורגניים
60% מייצאה פרחי הגרניום של ישראל מקורו בגוש קטיף
מעל **1000** דונם חממות בהם גידלו ירקות עליים ללא תועלים

נזכור ונחזור!

התבכחות מאיר שלו

"מצבם של אנשי קטיף מביש. ניכר כאן קו ברור של התעללות"

מאיר שלו, סופר ומובלויציסט, מהבולטים באנשי הרוח המזוהים עם השמאל: **"בין יתר המכשלות הקשות שהממשלה הזאת מספקת לנו, אנו נוטים לשכוח את המצב שנמצאים בו מבוני גוש קטיף. המגורים האעריים, החיים הבלולשים, האבטלה הגבוהה, חוסר הוודאות - הם עניין מיוחד ומבשיב. הנגנדתי להקמת גוש קטיף, כפי שהתנגדתי להקמת ההתנחלויות האחרות.**

בוודאי שאיני תומך במחנה הכחוש, שמעשיו ודעותיו עוררו בי חשש וסלידה. אני אף סבור שיש בו אנשים שאחריותם למצב המפוגים לא בחוסה מאחריותה של המשלה. אבל המצב הזה מעיד לא רק על השלוטאיליות הממשלתית הרגילה, זו ששבה ומוביעה לפנינו כמעט בכל תחום, ולא רק על קהות החושים הממשלתית הרגילה. ניכר כאן קו ברור של התעללות, אולי אף רצון לייצר טראומה ציבורית..." ●

מתוך טורו השבועי של מאיר שלו במוסף שבת של "ידיעות אחרונות", ב"ב שבט תשס"ז 12.1.07

אנשי האמונה

לפיתוח המדינה, להתעלות מעל הקשיים ולטעת יתד מחודשת במקום שבו עשו ישראל זקוק להם.

הערבות הדדדיין, המסגרת החברתית ההדוקה והתמיכה בחוליות החלשות בקהילה - שהיו מקור לגאווה ביישובי הגוש - ממשיכים להתקיים בתוך הקהילות. הזמנה הטובה ביותר לעוצמה החברתית היא שיעור המשפחות שבחרו להמשיך ולהתגורר במסגרת קהילתית: מתוך 1700 משפחות שחיו בגוש, בחרו 1500 משפחות להמשיך ולהשתייך לקהילת המקור שלהם.

נורר גוש קטיף מהווה כנגד ראש חץ

בשבוע הקרוב יציינו במערכות החינוך את 'יום גוש קטיף'. מהי מטרתו של יום זה? האם הזיכרון יקדם אותנו או שגבגלל אנו עשויים להינעל על נוסטלגיה מבלי לשנות את המציאות?

שלומית גנז | גורשה מקטיף, מתגוררת כיום באמציה

מי שלא זוכר לא עושה!

בכ"ב שבט נבקיים גוש קטיף במערכת החינוך. אני יושבת ומנסה לחשוב - מהי חשיבותו של הזיכרון? במשך כל מעגל מראש השנה, "חכרתי להם ברית הראשונים אשר הוצאתי אותם מארץ מצרים לעיני הגויים להיות להם לאלוקים..כי זוכר כל הנשכחות אתה...ואין שכחה לפני כיסא כבודך, ועקדת יצחק לזרעו היום ברחמים תזכור...זוכר הברית." ובכל שבת ושבת, "...ושבת קודשו באהבה וברצון הנחלנו, זיכרון למעשה בראשית...תחילה למקראי קודש זכר ליציאת מצרים..." וכן בפסח, סוכות ושמחה באב.

ביהדות יש עניין גדול לזכור. זוכרים את העבר ומתוך העבר צומחים לעתיד. עם ישראל יוצא לגלות אחרי חורבן בית המקדש וכל זמן שהוא בגלות הוא מתפלל "ותחזיקה עינינו בשובך לציון ברחמים". זוכרים את העבר ומתפללים ואף פועלים לעתיד, לחזור אל המקום האידיאלי, אל המצב הבריא אל המקום הקדום כל עניין הזיכרון, כשזכרים - חוזרים! כך היה עם ישראל לדורותיו, וכך יהיה בעז"ה גם הפעם. נזכור ונחזור!

מתוך מערכת החינוך, אנו רוצים לגדל בילדי ישראל את הקשר לארץ ישראל ועם ישראל על ידי ניתוח המציאות, הבנת ההשלכות של גירוש גוש קטיף על מצב מדינת ישראל כולה, ומתוך כך למתוח קו ישיר לתורת ישראל, לאותה הברית שמכוחה אנו עוד כאן - כי הקב"ה "זוכר הברית, נאמן בברירתו וקיים במאמרו."

שלומית גנז

בס"ד

לאור ההצלחה דרושות 7 נשים נוספות לתוכנית מיידית לירידה במשקל.

3 חודשים מהיום...

15 ק"ג פחות.

לבדיקת התאמה: 054-3167421

תוך שנתיים ברווח
של: **40,000 $** (ערבות בנקאית)
לפרטים נעם: **052-8480033**

המוצע לכם:
יעקב יהודה שטרן וחברי כלה
מועצת הישראלים ביהודיה
ביהודה ושומרון וחבל עזה
בשיתוף: ישראל מאוחדת
בית הדפוס 11, נבעת שאול
ירושלים 9477
טלפון 02-6211999
פקס 02-6516662
perla@myesha.org.il

עורך: **משה מאיסטרוף**
מעצבת: **אמילי עמוסי**
דורה מוסאי
מיפוס ומחשוב: **ישראל בלייכו**
052-8903906
גרפיקה: **שקד גנמן**
בפקס: **מקור הרווח - דוד**
052 8905819
עיצוב ונקבה: **שילה ברכץ**
בקית אל
02-9973875

בוגי יעלון:

צריך לחשוב מחוץ לקופסא, לשנות את צורת החשיבה

המרכז"ל לשעבר, רב-אלוף (במי"ל) משה (בוגי) יעלון הציג בגאומנו בכנס הרצליה תזרה בריאה תוך הדגשת תביסת הביטחון שצריכה להוביל את ישראל. אנו מביאים קטעים מדברי:

"יש המאמינים שפתרון הסכסוך הישראלי פלסטיני יביא ליציבות במזרח התיכון. רבים מאמינים שהבעיה היא ה"כיבוש" - החזקת השטחים שנכבשו ב'67, ושיצאה משטחים אלה תביא לסוף הסכסוך. שתי הנחות שגויות אלה אינן מאפשרות ליצירת פרדיגמה חדשה לפתרון סכסוך זה. לתרות הביטיעות החוזרים ונשנים לפתרו בתהלך 15 השנים האחרונות, שום דבר לא נפתר. אמנם אנו אוהבים לחתוזה על הפתרון, אך לא השכלנו לדעת מה הבעיה.

הסכם אוסלו, ובעיקר החלטתו של ערפאת למתוח באיתנ'פאדה בשנת 2000 לאחר שפיצץ את קמפ דיוויד, הוכיחו שערפאת לא רצה פתרון של שתי מדינות ושלום עם ישראל. הוא רצה להימנע מהכרה במדינת ישראל כמדינה יהודית עצמאית. התחמקותו של ערפאת עולה בקנה אחד עם התחמקותם של הפלסטינים בכל הזמנים. במחשך היסטוריה סירבו הפלסטינים שלו ושוב לפתרון שתי המדינות; סירבו לפתרון של ועדת פיל ב'937, סירבו לפתרון תוכנית החלוקה של האו"ם ב'1947. הסיירוב המשמעותי האחרון התרחש בקמפ דיוויד בשנת 2000, שבו אהוד ברק הציע נסיגה כמעט לגבולות 1967. כמו כן, לאחר כל סירוב פלסטיני לתוכנית מדינית מתפתל סכסוך אלים נגד היישוב היהודי.

ההנגת הפלסטינים אמרה והודתה כי הסכמי אוסלו נועדו לשמש כסוס טרויאני. פייסל חוסיני אמר ב"בשנת 2000 יצאנו מהסוס;" המחמאס היום לא מסתיר את כוונותיו - אין מקום למדינה יהודית עצמאית במרחב שבין הירדן לים. רוב הציבור הישראלי ורוב ההנהגות היו מוכנים לפשרה טריטוריאלית ופתרון שתי המדינות. רוב הציבור תמך בתוכנית ההתנתקות, גם כאשר אין פרטנר בצד השני. העובדה שבקיץ התוקפנו משתי גזרות, מחזקת את תחושת המבוי הסתום, בך בעיקר מוכיחה שהסיבה לשורשי הסכסוך אינה הכיבוש. המטרה של חיזבאללה היא לא שחרור לבנון, אלא השמדה של מדינת ישראל כחלק מאסטרטגיה אסלאמית ג'יהאדית. הארגונים הפלסטיניים שואפים להרוס את מדינת ישראל ולא לחיות איתה בדו"קיום.

ההתפכה האיראנית ב'1979 לא פרצה בגלל הסכסוך הישראלי פלסטיני, וגם אל קעידה והאחים המוסלמים הם לא תולדה של הסכסוך. יש כאן עניין של מלחמת תרבויות, שהסכסוך הישראלי פלסטיני הוא לא הגורם שלו אלא השלכה שלו.

איני חוזה פתרון של שלום בטווח הקרוב. החלטות ישראליות לנסיגה חד צדדית רק יחזקו את האיבלם הג'יהאד'. כאשר בצד הפלסטיני אין הנהגה אפקטיבית המקוגלת לממש את חזון שתי המדינות, ושהדור הצעיר הפלסטיני מתחנך בדונמה של שנאה ונטוות, פתרון שתי המדינות אינו רלוונטי היום, אם בכלל, ולכן יש לחפש פרדיגמה חדשה.

צריך להפסיק לשאול את עצמנו מה הפתרון ולהפסיק לחפש פתרון מיידי, מפני שאין פתרונות מיידיים. צריך לדבר בנמונים של אסטרטגיה ארוכת טווח. אמנם אין ניצחון מיידי והחיבים לוצח במאבק, אך הדרך עוד ארוכה. חוזינו יותר מדי עגלי זהב ממנהלות ישראל, תקוות שהתנוצל כאלישים. בעת הזו דרושה מנהיגות שאינה חוושת מלומר את האמת, מנהיגות שפועלת בזכות הבהירות וכנגד הטשטוש, מנהיגות שמעדיפה את האמת על פני הסמיין. דרושה אסטרטגיה שיש בה חזון, דרך למימושו, ולא תמרוצים מאולתרים. במצב זה שבו כושר עמידות החברה עומד למבחן, נדרשת פעילות חינוכית, הכוללת הנחלת מרכיבים יהודיים, ציוניים ודמוקרטיים, שיביולו לחיזוק החוסן הלאומי ולחיזוק סוליזאריות. אלו יותר חשובים מעוד מטוס או עוד טנק.

מולה הפלסטיניים עלינו ללחום בנחישות ללא ויתורים וללא נסיגות. ההמשיך אל הלחימה בעזה כמו שמבוצעת בהצלחה הלחימה בג'נין", ולהבגיר את הכוח לוונכ הקאסאם, על ידי כיבוש מרחבי השיגור אז דרך גרימת אבדות לפלסטינים. בטווח הרחוק, צריך לחשוב מחוץ לקופסא של שתי מדינות לשני עמים, ולצאת מצורת החשיבה הזו בכלל". ●

מתוך דברים ששא יעלון ב"כנס הרצליה השביעי לחוסן וביטחון לאומי", ב' שבט תשס"ז 22.1.07

לשיראל וצופיה בלייכר

מזל טוב

להולדת הבת

בית מועצת יש"ע ומערכת יש"ע שלנו

השעון היהודי

שעון יד עברי לשימוש בחיי היום-יום

לוח שנה בעברית אוטומטית בין שנה לשנה, בחודש לפני המון.
הצגת חמש מותאמת לעונות וחמש עונים שונות בעולם: יום-שמש, ר"ב, אלול, חיפה, קבלת שבת, אשדוד, ר"ש.
קיים ספר, בית מסמש, אטומטיק, בלקטוו, לוגון, פוים, יש-יוק, לוס אנג'לס, מאיאמי, סאן פאלו, ליקוד, מוגיה, קלאוסלה, דוגוו, שקגוו, ציון, מיכרכה, ניייכבה, סנוטבוק, אוכבנוגו, חלבון ומרחיו, ומון לחמה שלום הגדולות אצל חלוות בחיבון, **תאות מכון מלא**

5 תשלומים 230₪ | 5 תשלומים 159₪

גילוח ע"פ ההלכה

מכונות גילוח פלייסט נוקלו

PHILIPS

xl 8846
סקקוהה - ראשי גילוח נפרשים בתיחוד
יש רשתות משולבות, מבנה חלה מיוחד
למיקוד אחרי חוטי שער הפיים, הסמנה חיסת
פיים ובגיפיי מתבצע באמצעות שטיחה בפיים
ובמיים. קריאיר קוקי ומיישר כאות ומפלה. מבנה
שוקי עבור ב' ד' שיטים, שתי נוחות כיבוי לקבלת
טעינה, חוצבה - טעון לטעינת הסמנה.
5 תשלומים של 110₪: **550₪**

xl 7885
קוהדוה-ראשי גילוח נפרשים עם רשתות משולבות, הסמנה
חיסת פיים ובגיפיי מתבצע באמצעות שטיחה בפיים ובמיים.
מבנה חלה מיוחד למיקוד אחרי חוטי שער הפיים. שבוע
שוקי עבור ב' ד' שיטים. קריאיר קוקי ומיישר כאות ומפלה. אב
דוגמה לקבלת טעינה, חוצבה - טעון לטעינת הסמנה.
5 תשלומים של 115₪: **575₪**

xl 6856
ריפלקס - ראשי גילוח נפרשים.
קריאיר קוקי ומיישר כאות
ומפלה. בתי טעינה: 3 שוחות לאיפוי שיטים.
נוחות כיבוי לקיבוה טעינה.
5 תשלומים של 66₪: **330₪**

xl 6613
ריפלקס - ראשי גילוח נפרשים. קריאיר - קוקי ומיישר
כאות ומפלה. בתי טעינה: 3 שוחות לאיפוי שיטים.
נוחות כיבוי לקיבוה טעינה.
5 תשלומים של 75₪: **375₪**

להזמנות ומשלוחים: אור שעונים ואלקטרוניקה רח' יפו 234, ירושלים (ליד זול פה)
טל': **02-5376896** או: **02-5023033** *המחיר לא כולל משלוח בסך 18₪

רבבה

היישוב: **יתי תורני**
הקהילה: **150 משפחות**
הבית: **חד משפחתי**
109 מ"ר בנוי +
63 מ"ר מטשפחת

713,000 ש"ח

מרכז מידע אמנה: **1-800-260-240**

מרות זו האמנה מלכו

בתי אמנה

© 2006 אמנה

ילדים שלנו

שלום ילדים יקרים!
בפינה הזאת מעניין יחד איתכם לחתבר ולאחבה את ארצנו הקטנטנה והיפה.
כל שבוע מציאים בפינה חדות הקשורות לארצנו וכמובן שהפינות נכונה יזכו בפרסים יאים.
באהבה רבה,
צוות הפלון

דהה את המקום

שתי פתרון החידה משבוע שעבר: בתי הקבע בעמונה. בין הפותרים נכונה זכו הילדים הבאים: **יהונתן זעירה** מעמלה חבר, **יסכה מיגוב** מרענונה **ואיתן אביני** מראש העין. כל הכבוד! הפרסים יישלחו בעוד כשבועיים. שבת שלום!

בשבת שעברה הצגנו לכם תמונה של בתי הקבע בעמונה לפני שהוהרבו על ידי ממשלת ישראל לאחר מאבק ברגב ובין ציבור אוהבי ארץ ישראל. תשעת בתי הקבע בעמונה החלו להיבנות בשנת תשס"ב (2002), בעידוד ובמימון ממשלת ישראל. ע"י תנועת התיישבות "אמנה" והמועצה האזורית מטה בנימין. בתשס"ד (2004) נשלמה הבניה ומאז החלה תנועת השמאל "שלום עכשיו" ללחוץ על מערכת השלטון להרס את המבנים. בקיץ תשס"ה (2005), כחודש וחצי לפני חורבן גוש קטיף, אוכלסו תשעת הבתים על-ידי משפחות עמונה. מספר ימים לאחר מכן, תוך סיכום יום הצבא ומתוך רצון לחצאל את הבתים מהרהיסה, יצאו המשפחות מהבתים עד שיוסר מעמדם המשפטי. בג' בשבט תשס"ז (2006), באישון לילה, פרצו לעמונה אלפי חיילים ושוטרים. מולם ניצבו אלפי נערים ומבוגרים אשר ביקשו למחות ולהגן בגופם על הבתים. לאחר מאבק שנמשך כמה שעות נמחלכו נפצעו מאות בני נוער ומבוגרים מאלות, שרשראות ופרסות הסוסים, נחרבו תשעת הבתים. כיום, עומדות הריסות הבתים בעיניה אילמת למאבק על פניה ודמותה של מדינת ישראל. בעז"ה נכה לבנות אותם שוב ולהמשיך ליישב את כל חלקי ארצנו. ●

מעילי הפליז של FETEX Wind Block

עכשיו בסוף עונה

₪155 לפליז WindBlock

₪135 לפליז רגיל

להזמנות: 052-5665155